

Ο Σταυρός που ανοίγει τις στράτες

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Τι είναι ο σταυρός του Χριστού; Η απόδειξη του Θεού για τον άνθρωπο.

Όταν έχουμε λογισμούς ή σκέψεις ότι ο Θεός δεν μας αγαπά ή μας ξέχασε, ή μας βασανίζει ή ο,τι άλλο, ας σκεπτόμεθα το σταυρό και τον Εσταυρωμένο. Αυτό είναι η μέγιστη απόδειξη της αγάπης. Κι αν μας αδικούν, κι αν μας δυσκολεύουν, κι αν μας αρπάζουν τα υπάρχοντα, κι αν απειλείται η ζωή μας, κι αν μας τραυματίζουν,

κι αν μας πονάνε ψυχικά ή σωματικά, ας μεταφερόμεθα σ' εκείνον που αδίκως εσφάγη και αδίκως απέθανε για τη δικαιοσύνη, τη σωτηρία ημών και για τας αμαρτίας ημών.

Σχετικοποιείται λοιπόν κάθε πόνος, κάθε αδικία, κάθε τι αντίθετο που γίνεται σ' εμάς, όταν σκεφτούμε και επισκεφθούμε νοερά τον τίμιο και ζωοποιό σταυρό. Γι' αυτό και η Εκκλησία μας στα μέσα της αγίας και μεγάλης Τεσσαρακοστής, τον προβάλλει, τον υψώνει να τον δούμε, να πάρουμε δύναμη, να παρηγορηθούμε, να χαρούμε, να δοξολογήσουμε και να ασφαλιστούμε.

Ο τίμιος και ζωοποιός σταυρός άνοιξε τις στράτες, και προς τον ουρανό και προς τους ανθρώπους. Η μία του διάσταση, η κάθετη, συμβολίζει και εκφράζει δυναμικά και πραγματικά την διάνοιξη της οδού προς τον ουρανό, γιατί με την παράβασή μας, με την υποτίμηση που κάναμε στον εαυτό μας, γίναμε εχθροί του Θεού. Το λέει ο μέγας απόστολος Παύλος, «εχθροί του Θεού όντες απηλλάγημεν δια του θανάτου του υιού αυτού». Δεν λέει «εχθρός ημών ο Θεός ων», αλλά «εχθροί ημείς όντες υπάρχοντες», ενώ είμαστε εχθροί του Θεού. Ο Θεός δεν εχθρεύεται, εμείς γινόμαστε εχθροί του.

Εμείς του βάζουμε τα οπίσθια, εμείς τον αρνούμεθα. Εκείνος ποτέ δεν μπορεί να αρνηθεί τον εαυτό του, που είναι η αυτοαγάπη, η αυτοζωΐα, η αυτοκαλοσύνη και τα πάντα. Γι' αυτό και μας δέχεται ξανά και μας συγχωρεί και μας κρατάει κοντά του και μας ελεεί, ημέρα και νύχτα, σε σημείο που εξοργίζει και το σατανά ακόμη. Του λέει αυτός: «αυτοί δε σε θέλουνε, αυτοί σε αρνούνται, αυτοί σου βάζουν τα οπίσθια, αυτοί σε βρίζουν, αυτοί καταπατούν τις εντολές σου. Κι εσύ λοιπόν ακόμα τους αγαπάς, ακόμα τους θέλεις, ακόμα τους συγχωρείς;» Ε, αυτός είναι ο Χριστός μας, τι να κάνουμε;

Γι' αυτό και ο Ιησούς Χριστός μας είναι το παν. Είναι η πρώτη και η στερνή μας αγάπη, το άλφα και το ωμέγα, η αρχή και το τέλος. Το λέμε αυτό πολλές φορές, γιατί είναι το κέντρο και η ουσία. Και έγινε κατάδικος στο Γολγοθά για να γίνει καταδικός του καθενός. Κι αυτό ακριβώς ενστερνίζεται η αγία του Εκκλησία. Αυτή του την αγάπη, αυτό το μεγαλείο. Γι' αυτό και τον έχει Νυμφίο της, κι όπως αγαπάει η νύμφη το νυμφίο, έτσι και η νύμφη Εκκλησία, δηλαδή εμείς και οι άγιοι, αγαπούμε το Χριστό μας.

Είδατε πως εκφράζεται η Εκκλησία με όρους αγαπητικούς, με όρους ερωτικούς, με όρους τρυφερούς, με όρους στοργικούς. Απευθύνεται στην αγάπη μας, γιατί μόνο αν κερδίσεις την αγάπη κάποιου, τα κέρδισες όλα. Αν δεν την κερδίσεις, κι όλα τ' άλλα να τα έχεις, δεν έχεις τίποτα. Οι απόστολοι δεν είχαν τίποτα. Είχαν όμως την αγάπη στο Χριστό και στους ανθρώπους, αλλά και την αγάπη του Χριστού και των

ανθρώπων και, όπως λέει ο μέγας Παύλος, «ως μηδέν έχοντες και τα πάντα κατέχοντες».

Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστένη

Πηγή: isagiastriados.com